

Ibn Taymiyyah

Innehåll

- Introduktion
- Hans tidiga liv
- Hans lärare
- Ibn Taymiyyahs jihad och handlingar
- Att beordra det goda och förbjuda det onda
- Hans jihad mot tartarerna
- Hans jihad mot de kristna och Rafidah
- Ibn Taymiyyahs status och rang
- De lärdes lovord för Ibn Taymiyyah
- Ibn Taymiyyahs prövningar och fängelsestraff
- Hans elever
- Hans verk
- En diskussion om hans personliga tillstånd och dyrkan av sin Herre
- Hans död, må Allah förbarma sig över honom
- Fotnoter

Introduktion

När det gäller författaren går hans rang och prestige utan att behöva nämnas. Han är den store lärde, Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah, må Allah förbarma sig över honom. Islams lärda erkänner hans häpnadsväckande excellens inom alla kunskapsområden – och Allah favoriserar den Han vill.

Hans namn är Ahmad ibn ‘Abdul-Halim ibn ‘Abd as-Salam. Hans kunyah är Abu'l-‘Abbas och han kallas även Taqi ad-Din. När det gäller hans mest kända benämning, Ibn Taymiyyah, ger lärda olika förklaringar till varför han kallades så. Vissa säger att en av hans förfäder utförde Hajj via vägen till Tayma och såg en tjänsteflicka där som kom ut ur ett tält. När han återvände hem fann han att hans hustru hade fött en dotter, och när de lyfte upp henne till honom sade han: "O Taymiyyah, O Taymiyyah", dvs. hon liknade tjänsteflickan han sett i Tayma. Det sägs också att hans farfars mor hette Taymiyyah och därför kom han att tillskrivas henne [1].

Han föddes i Harran, en gammal stad på Arabiska halvön mellan Sham [2] och Irak, den tionde eller tolfte dagen i månaden Rabi‘ al-Awwal år 661 H. Han flydde senare som ung tillsammans med sin familj till Damaskus på grund av de svåra förhållandena i hans hemland och de omgivande områdena som ett resultat av tatarernas ockupation.

Hans familj var känd för sin kunskap och ställning; både hans far och farfar var lärda av anseende. Tre av hans bröder var också kända för sin kunskap och excellens: ‘Abdur-Rahman, ‘Abdullah och hans halvbror Muhammad.

Hans tidiga liv

Ibn Taymiyyah uppfostrades, togs om hand och utbildades av sin far. Han tog kunskap från honom och från de andra lärda i sin tid. Han begränsade sig inte till kunskapen hos dem omkring honom, utan riktade också sin uppmärksamhet mot de tidigare lärdas verk genom läsning och memorering.

Följande observationer kan dras från hans tidiga liv:

1. **Styrkan i hans minne och snabbheten i hans förståelse. [3]**
2. **Hans strikta omsorg om tiden redan i ung ålder [4]**, vilket senare ledde till att resten av hans liv fylldes med handlingar såsom jihad, undervisning, att befalla det goda, förbjuda det onda, skriva böcker och brev samt bemöta motståndare.
3. **Omfattningen och styrkan i hans påverkan och argumentation.** En jude accepterade islam genom honom medan han fortfarande var mycket ung. [5]
4. **Han började ge juridiska utlåtanden vid nitton års ålder [6]** och började undervisa i Dar al-Hadith as-Sukriyyah när han var ungefär 22 år gammal. [7]

Hans första kunskapskällor kretsade kring olika vetenskaper såsom: tafsir; Koranvetenskaper; Sunnah; de sex böckerna; Musnad Imam Ahmad; Sunan ad-Darimi; Mu'jam at-Tabarani; hadithvetenskap och berättarkedjor; fiqh och dess usul; usul ad-din och sekter; språk; skrivande; matematik; historia och andra ämnen såsom astronomi, medicin och ingenjörskonst. Detta är tydligt från hans senare verk; vilket ämne han än behandlade och skrev om lämnar läsaren med känslan att Ibn Taymiyyah var specialist inom just det området.

Hans lärare

Han tog sin kunskap från ett stort antal lärda [8], och han nämnde själv ett antal av dem, såsom återberättat av adh-Dhahabi direkt från honom [9]. Denna särskilda förteckning över shuyukh omfattar fyrtio manliga lärda och fyra kvinnliga lärda. Det totala antalet lärda som han tog kunskap från överstiger tvåhundra [10].

Följande är ett urval av några av hans lärare:

- Abu'l-'Abbas Ahmad ibn 'Abd ad-Da'im al-Maqdasi
- Abu Nasr 'Abdul-'Aziz ibn 'Abdul-Mun'im
- Abu Muhammad Isma'il ibn Ibrahim at-Tanukhi
- Al-Manja ibn Othman at-Tanukhi ad-Dimashqi
- Abu'l-'Abbas al-Mu'ammil ibn Muhammad al-Balisi
- Abu 'Abdullah Muhammad ibn Abi Bakr ibn Sulayman al-'Amiri
- Abu'l-Faraj 'Abdur-Rahman ibn Sulayman al-Baghdadi
- Sharaf ad-Din al-Maqdasi, Ahmad ibn Ahmad ash-Shafi'i
- Muhammad ibn 'Abdul-Qawi al-Maqdasi
- Taqi ad-Din al-Wasiti, Ibrahim ibn 'Ali as-Salihi al-Hanbali
- Hans faster på faderns sida, Sitt ad-Dar bint 'Abdus-Salam ibn Taymiyyah

Ibn Taymiyyahs jihad och handlingar

Ibn Taymiyyahs liv utmärktes av de enorma egenskaperna att befalla det goda, förbjuda det onda och utföra jihad för Allahs skull. Han kombinerade sina roller som lärare, mufti och författare med handlingar av högsta rang. Hela hans liv var i själva verket fyllt av jihad. Med en mycket kort översikt över hans liv inom detta område kan vi peka på ett antal händelser:

Att befalla det goda och förbjuda det onda

1. **Hans förstörande av avgudabilder och platser[11]** som dyrkades vid sidan av Allah, och hans förhindrande av människor från att besöka sådana platser [12]. Denna praktiska aspekt föregicks av två steg:
 - Först genom att förklara verkligheten kring dessa helgedomar, nämligen att många av dem var fabricerade och att många av de gravar som upphöjdes och besöktes i själva verket inte ens tillhörde dem de tillskrevs [13].
 - Därefter genom intellektuell argumentation via direkta debatter, böcker och brev, där han förklarade shirk och innovationer kopplade till sådana handlingar, samt presenterade motståndarnas åsikter och bemötte deras argument.
2. **Hans hållning gentemot de kristna:** Han skrev ett brev till den dåvarande kristne kungen av Cypern, där han kallade honom till islam och avslöjade de lögner och den korrupcion som präster och munkar begick, trots att de visste att de var på falskhet. Efter att ha nämnt kungens fromhet, hans kärlek till kunskap och hans goda behandling av folket, bjöd Ibn Taymiyyah honom att omfamna islam och anta den korrekta tron. Han gjorde detta på ett milt och exemplariskt sätt, riktat till hans intellekt, och uppmanade honom att behandla muslimerna på Cypern väl och inte försöka ändra religionen hos en enda av dem [14]. Han deltog också i debatter med kristna, några av vilka han själv nämner i sin bok *al-Jawab as-Sahih* [15].
3. **Hans många ställningstaganden mot sufiiyah:** Ett känt exempel var mot *al-Bata'ihiiyah* [16]. Han bemötte dem och avslöjade deras sataniska beteenden, såsom att gå in i eld och komma ut oskadda och påstå att detta var ett tecken på deras mirakulösa natur. Han förklarade att även om de gjorde detta eller flög i luften, skulle det inte vara ett bevis som kunde användas för att rättfärdiga deras överträdelser av shari'ah [17]. Han utmanade dem genom att föreslå att han skulle gå in i elden tillsammans med dem, på villkor att de först tvättade sig med vinäger och hett vatten. Till slut blev de avslöjade och besegrade, och de gick med på fullständig följsamhet till Koranen och Sunnah [18].
4. **År 699 H** reste han och ett antal av hans följeslagare mot vissa tavernor; de slog sönder deras kärl, spillde ut deras vin och tillrättavisade ett antal av dem, vilket fick folket att komma ut och glädjas åt detta [19], [20].
5. **Hans ställningstaganden gentemot härskare var välkända:** Ett av de mest kända var hans hållning gentemot Qazan, tatarernas härskare. Vid en tid då tatarerna ingav fruktan och makt, talade han till

härskaren med starka ord om deras handlingar, spridandet av korrupktion och kränkningen av muslimernas heligheter, samtidigt som de själva påstod sig vara muslimer [21]. Likaså övertygade hans starka ord Sultan an-Nasir att avstå från att vidta en åtgärd som var otillåten [22].

6. **Ibn Taymiyyah påverkade också härskarna att ta sin roll i att befalla det goda och förbjuda det onda:** Ett exempel är när mutor blev utbredda och påverkade tillsättningar av ämbeten och till och med upphävandet av dödsstraff år 712 H. Ett officiellt dekret skickades då till Damaskus från sultanen, där det angavs att ingen skulle få en post genom pengar eller mutor och att mördaren skulle straffas enligt shari'ah. Detta dekret utfärdades genom Ibn Taymiyyahs råd och konsultation [23].

Dessa är några exempel som visar Ibn Taymiyyahs ansträngningar, må Allah förbarma sig över honom, i att befalla det goda och förbjuda det onda.

Man märker också när man läser hans biografi att Ibn Taymiyyah hade hjälp av ett antal följeslagare i att utföra sådana uppgifter.

Hans jihad mot tatarerna

Ibn Taymiyyah spelade en stor roll i att etablera jihad mot tatarerna. Han klargjorde verkligheten kring deras tillstånd och visade att det var en skyldighet att bekämpa dem, först och främst på grund av de lärdas konsensus om skyldigheten att bekämpa varje grupp som öppet avvisar och motstår islams lagar, och för det andra genom att förklara att denna dom gäller tatarerna på grund av deras tillstånd.

Han förtydligade orsakerna till seger och förklarade att det inte var omöjligt eller svårt att uppnå seger över dem om muslimerna antog de orsaker som leder till seger, såsom att döma enligt shari'ah, sätta stopp för förtryck, sprida rättvisa och vara uppriktig i sin avsikt när man utför jihad för Allahs skull.

Vi finner Ibn Taymiyyah beordra folket i slaget vid Shaqhab, som ägde rum under månaden Ramadan, att bryta fastan i efterföljd av Profetens, sallallahu 'alayhi wa sallam, vägledning. När Ibn Taymiyyah uppmuntrade sultanen att utföra jihad, bad sultanen honom att stå vid hans sida, varpå Ibn Taymiyyah svarade: **"Sunnah är att varje man står bakom sitt folks fana, och vi är från Sham, så vi kommer endast att stå med dem."** [24]

Efter att ha utfört jihad mot tatarerna och besekrat dem, ser vi Ibn Taymiyyah analysera slagen, förklara de nyttiga lärdomar som kan dras från dem och illustrera likheterna mellan dessa slag mot tatarerna och Profetens, sallallahu ‘alayhi wa sallam, slag [25].

Hans jihad mot de kristna och Rafidah

De flesta källor nämner inte Ibn Taymiyyahs roll i jihad mot de kristna före deras slutliga fördrivning från Sham. Al-Bazzar nämner dock följande när han diskuterar Ibn Taymiyyahs mod och styrka i hjärtat:

”De berättar att de såg hos honom vid erövringen av ‘Akkah en sådan uppvisning av mod att den var bortom beskrivning. De säger att han var en orsak till att den togs av muslimerna på grund av hans handlingar, råd och skarpa insikt.” *Al-‘Alam al-‘Aliyyah, s. 68*

När det gäller råfidah, befäste de sig i bergen al-Jard och al-Kasrawaniyyin. Ibn Taymiyyah begav sig till dem år 704 H med en grupp av sina följeslagare och uppmanade ett antal av dem att ångra sig, och de ålade dem att följa islams lagar. I början av år 705 H gick Ibn Taymiyyah i strid med en brigad och vice-sultanen av Sham, och Allah gav dem seger över råfidah [26].

Dessa är exempel på Ibn Taymiyyahs jihad, må Allah förbarma sig över honom, och hans förening av kunskap och handling.

Ibn Taymiyyahs status och rang

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah hade en upphöjd ställning bland de lärda i sin tid. Detta av flera skäl, såsom hans förmåga att klargöra frågor som var otydliga för andra lärda, exempelvis frågan om att bekämpa tatarerna och frågan om rikedomar som erhöles från vissa sekter bland råfidah [27]. Ibn Taymiyyah utvecklade dessa frågor och klargjorde dem för folket.

År 701 H kom en jude från Khaybar och påstod att han hade ett brev från Allahs Sändebud, sallallahu ‘alayhi wa sallam, som upphävde jizyah som judarna var skyldiga att betala till muslimerna. Ibn Taymiyyah avslöjade hans lögn och granskade och ogiltigförklarade brevet ur hadith-synpunkt och med stöd av historisk kunskap [28].

När Ibn Taymiyyah satt i fängelse i Kairo nämner Ibn Kathir:

”Svåra juridiska frågor brukade skickas till honom från guvernörer och specifika personer, som juristerna inte kunde hantera, och han brukade svara från Boken och Sunnah på ett sätt som förbryllade sinnena.” *Al-Bidayah wa’n-Nihayah, 14/46*

En annan anledning var hans roll i jihad; han var inte bara en modig soldat utan också en instruktör och ledare. Han söktes för råd och militär strategi.

Det viktigaste av allt var att en av de största orsakerna till hans upphöjda rang bland både lärda och allmänhet var hans omfattande kunskap. När han höll en föreläsning, predikade, gav en fatwa, skrev ett brev eller författade en bok inom vilket område som helst, producerade han en nivå av kunskap som vida överträffade de andra lärda i hans tid.

Detta är varför Ibn Taymiyyah blev en referenspunkt bland folket. När två personer föll i tvist om en fråga – och de kunde vara både lärda och studenter, vilket märks i vissa frågor – var hans åsikt den avgörande faktorn.

De lärdas lovord om Ibn Taymiyyah

Al-Hafidh adh-Dhahabi sade:

”Han är långt större än sådana som mig att beskriva hans egenskaper. Om jag skulle sväras (vid Allah) vid hörnet (av Ka’bah) och platsen (av Ibrahim), skulle jag svära att jag inte med mina två ögon har sett någon som honom, och vid Allah, han själv har inte sett sin egen like i kunskap.” *Ar-Radd al-Wafir, s. 35. Utgåvan av Ar-Radd al-Wafir under denna sektion är också första utgåvan men tryckåret är 1393H.*

Al-Hafidh al-Mizzi sade:

”Jag har inte sett någon som honom, och inte heller har han sett någon som sig själv. Jag har inte sett någon mer kunnig om Allahs Bok och Hans Sändebuds Sunnah och mer följsam till den

än honom." *ibid, s. 128*

Al-Imam Ibn Daqiq al-'Eid sade:

"När jag mötte Ibn Taymiyyah såg jag en person som hade alla typer av kunskap mellan sina ögon: han tog av den vad han ville och lämnade av den vad han ville." *ibid, s. 59*

Al-Hafidh Ibn Hajar al-'Asqalani, må Allah förbarma sig över honom, nämnde i samband med att han bemötte den som motsatte sig att Ibn Taymiyyah kallades *Shaykh al-Islam*:

"Taqi ad-Dins berömmelse är mer känd än solen, och att titulera honom Shaykh al-Islam i hans tid kvarstår fram till vår tid på de dygdiga tungorna. Det kommer fortsätta imorgon så som det var igår. Ingen förnekar detta utom en person som är okunnig om hans rang eller någon som vänder sig bort från rättvisa." *Se fotnot [29]*

Shaykh Kamal ad-Din Ibn az-Zamlakani, som debatterade med Ibn Taymiyyah vid mer än ett tillfälle, sade:

"Närhelst han blev tillfrågad om ett visst kunskapsområde, drog den som bevittnade och hörde (svaret) slutsatsen att han inte hade kunskap om något annat område och att ingen besatt sådan kunskap som han. Juristerna från alla grupper, när de satt med honom, brukade dra nytta av honom gällande sina egna rättsskolor i områden de tidigare inte kände till. Det är inte känt att han debatterade med någon där diskussionen stannade upp, eller att när han talade om ett visst kunskapsområde - vare sig det rörde shari'ah-vetenskaper eller annat - att han inte då överträffade specialisterna inom det området och dem som var knutna till det." *ibid, s. 58*

Han sade också:

"Förutsättningarna för ijtihad var förenade i honom på det sätt

de borde vara. Han var mycket skicklig i att författa väl och i att excellera i uttryck, strukturering, klassificering och förklaring.”
ibid

Al-Hafidh Ibn Kathir sade:

”... Det var sällsynt att han hörde något utan att memorera det, och han ägnade sig åt vetenskaperna. Han var intelligent och hade memorerat mycket, och blev därför en imam i tafsir och det som hörde till det. Han hade (omfattande) kunskap i fiqh; det sades att han var mer kunnig om madhhabernas fiqh än följarna av dessa madhhab själva i hans tid och andra tider. Han var fullt medveten om de lärdas olika åsikter. Han var en lärd i usul, religionens grenar, grammatik, språk och andra textuella och intellektuella vetenskaper. Han överträffades aldrig i en sittning, och ingen ädel (lärd) talade med honom om en viss vetenskap utan att han trodde att denna vetenskap var Ibn Taymiyyahs specialitet och såg honom som väl insatt i den och ha fulländat den... När det gäller hadith var han dess fana, en hafidh i hadith, och kunde skilja svagt från starkt, fullt bekant med berättarna och skicklig i detta...” *Al-Bidayah wa'n-Nihayah, 14/157, tahqiq Maktab at-Turath, 1413H, Dar Ihya at-Turath al-Islami, Beirut.*

Abu Hayyan al-Andalusi sade:

”Vid Allah, mina två ögon har aldrig sett någon som Ibn Taymiyyah.” *Ar-Radd al-Wafir, s. 63*

Al-Hafidh Badr ad-Din al-‘Ayni al-Hanafi sade:

”Han är imamen, den ädle, den mästertlige, den gudfruktige, den rena, den fromme, den skicklige i de två vetenskaperna hadith och tafsir, fiqh och de två fundamenten (dvs. Boken och Sunnah) med beslutsamhet och precision. Han är det skarpa svärdet mot innovatörerna, auktoriteten som etablerade religionens angelägenheter och den store befällhavaren av det goda och förbjudaren av det onda. Han besatt (ädel) omtanke, mod och

gav sig in i det som skrämde och avskräckte. Han var mycket ihågkommande, fastande, bedjande och dyrkande.” *ibid*, s. 159

The Ordeals and Imprisonment of Ibn Taymiyyah

Ibn Taymiyyahs prövningar och fängslanden

Ibn Taymiyyah utsattes för många prövningar under sitt liv, och det är mycket svårt att behandla dem alla och presentera dem ordentligt i denna korta framställning om honom, så jag kommer endast att lista de mer kända.

1. Hans prövning på grund av sin avhandling *al-Hamawiyyah* år 698 H.
2. Hans prövning och debatter på grund av sin avhandling *al-Wasitiyyah* år 705 H.
3. Hans prövning, inkallande till Egypten och fängslande där år 705 H i 18 månader.
4. Hans prövning med sufiyyah i Egypten efter sin frigivning.
5. Hans deportation till Alexandria år 709 H och fängslande där i 8 månader.
6. Hans prövning på grund av specifika rättsliga utlåtanden relaterade till skilsmässa och det efterföljande fängslandet år 720 H i fem månader.
7. Hans prövning på grund av sin rättsliga dom som förbjöd att resa specifikt för att besöka gravar, och det efterföljande fängslandet år 726 H fram till hans död, må Allah förbarma sig över honom, år 728 H.

Ibn Taymiyyahs respons på dessa prövningar var alltid positiv, vilket förvandlade dessa tester och svårigheter — genom Allahs gunst — till stora möjligheter att öka iman och reagera positivt i kunskap och handling.

Hans inkallande till Egypten, till exempel, ledde till att han debatterade och grundligt bemötte innovatörerna som hade spridit sina trosuppfattningar i regionen.

Hans roll i fängelset var en annan manifestation av denna välsignelse, såsom hans ansträngningar att undervisa fångarna och fostra dem till den grad att spridningen av kunskap och religion inom fängelset överträffade vissa institutioner utanför fängelset. Detta skedde både i Egypten och Alexandria.

Hans beslut att stanna i Egypten efter att ha blivit frigiven var, som han nämnde i ett brev [30] till sin mor, på grund av angelägenheter nödvändiga för religionen och världen. Detta ledde till mycket gott i att stödja Sunnah och undertrycka innovationer.

En av de största positiva följderna var de böcker och skrifter han skrev och författade i fängelset.

Han förlät också dem som förtryckte honom, även när Ibn Taymiyyah hade möjlighet att hämnas. En av hans motståndare, Ibn al-Makhluf, den malikitiske domaren, sade:

”Vi såg inte någon som Ibn Taymiyyah; vi hetsade mot honom men kunde inte övervinna honom, och när han kunde övervinna oss, förlät han oss istället och vädjade för vår skull.” [31]

En annan positiv följd var att dessa prövningar i sig blev en orsak till den omfattande spridningen av Ibn Taymiyyahs verk [32].

Hans elever

Han hade många elever [33], och de som påverkades av honom är oräkneliga. Några av hans elever var:

- Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah, Muhammad ibn Abi Bakr (d. 751 H)
- adh-Dhahabi, Muhammad ibn Ahmad (d. 748 H)
- al-Mizzi, Yusuf ibn ‘Abdur-Rahman (d. 742 H)
- Ibn Kathir, Isma‘il ibn Omar (d. 774 H)
- Ibn ‘Abdil-Hadi, Muhammad ibn Ahmad (d. 744 H)
- al-Bazzar, Omar ibn ‘Ali (d. 749 H)
- Ibn Qadi al-Jabal, Ahmad ibn Hasan (d. 771 H)
- Ibn Fadlillah al-‘Amri, Ahmad ibn Yahya (d. 749 H)
- Muhammad ibn al-Manja ibn Othman at-Tanukhi (d. 724 H)
- Yusuf ibn ‘Abdul-Mahmud ibn ‘Abd as-Salam al-Batti (d. 728 H)

Hans verk

De existerande verken av Ibn Taymiyyah är många, trots att en del av hans skrifter har gått förlorade.

Han var en mycket snabb skribent. Hans bror ‘Abdullah sade:

"Allah välsignade honom med förmågan att skriva snabbt, och han brukade skriva från minnet utan att kopiera." [34]

Ibn Taymiyyah hade en skrivare som brukade göra kopior av hans verk eftersom han skrev så snabbt. Det fanns en man vid namn 'Abdullah ibn Rashiq al-Maghrabi som brukade skriva Shaykhens verk; Ibn Kathir säger om honom:

"Han kunde tyda Shaykhens handstil bättre än Shaykhen själv." [35]

Han brukade avsätta mycket tid för att granska sina verk, såsom han gjorde när han kom ut ur fängelset på grund av skilsmäsofrågan år 721 H [36].

Efter sin återkomst till Sham år 712 H ägnade han mycket tid åt att författa långa verk [37].

Han ägnade stor uppmärksamhet åt skrifter som tillskrevs honom [38]; det verkar som att den ständiga förfalskningen om honom av hans fiender och förvrängningen av hans ord var en anledning till detta.

Han brukade inte dröja med att besvara frågor som kom till honom, och han författade och skrev från sitt minne medan han satt i fängelse. [39]

Några av hans verk är:

- *Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah*
- *Dar Ta'arud al-'Aql wa'n-Naql*
- *Al-Istiqamah*
- *Iqtida' as-Sirat al-Mustaqim li Mukhalafah Ashab al-Jahim*
- *Naqd Maratib al-Ijma'*
- *As-Sarim al-Maslul 'ala Shatim ar-Rasul*
- *Al-Jawab as-Sahih li man baddala Din al-Masih*
- *Ar-Radd 'ala al-Mantiqiyyin*
- *Ar-Radd 'ala al-'Akhna'i*
- *Naqd at-Ta'sis*
- *An-Nubuwat*

Det finns många andra verk som har inkluderats i *Majmu' al-Fatawa*, vilket är en samling av hans skrifter och rättsliga utlåtanden sammanställda av

Ibn Qasim och hans son. Dessa inkluderar:

- *Qa'idah fi Tawhid al-Uluhiyyah*
- *Al-Wasitah bayn al-Haqq wa'l-Khalq*
- *Qa'idah Jalilah fi't-Tawassul wa'l-Wasilah*
- *Ar-Radd al-Aqwan 'ala ma fi Fusus al-Hikam*
- *Ar-Risalah at-Tadmuriyyah*
- *Al-'Aqidah al-Wasitiyyah*
- *Al-Wasiyyah al-Kubra*
- *Al-Hamawiyyah al-Kubra*
- *Sharh Hadith an-Nuzul*
- *Kitab al-Iman*
- *Amrad al-Qulub wa Shifa'uha*
- *Al-Obudiyyah [40]*
- *Al-Wasiyyah as-Sughra*
- *Al-Furqan bayna Awliya' ar-Rahman wa Awliya' ash-Shaytan*
- *Al-Furqan bayna al-Haqq wa'l-Batil*
- *Muqaddimah fi Usul at-Tafsir*
- *Tafsir Surah al-Ikhlash*
- *Raf' al-Malam 'an al-A'immah al-A'lam*
- *Al-Hisbah*
- *Al-Amr bi'l-Ma'ruf wa'n-Nahy 'an al-Munkar*
- *As-Siyasah ash-Shar'iyyah*
- *Al-Madhalim al-Mushtarakah*

En diskussion om hans personliga tillstånd och dyrkan av sin Herre

Det är lämpligt här att diskutera denna aspekt av Ibn Taymiyyahs liv, främst för att visa att den diskussion han presenterar i sin bok inte kommer från någon som saknar att själv förverkliga de beskrivningar som finns i denna framställning, och att den inte enbart härrör från hans akademiska kunskap och excellens.

Den som läser hans biografi inser att Ibn Taymiyyah hade en stark anknytning till sin Herre, vilket manifesterades i hans dyrkan och hans starka förtröstan på Honom. Detta är hur vi betraktar honom, och vi sätter inte någon människas lovord framför Allahs.

De som skrev hans biografi diskuterade den dyrkan, asketism, gudsfruktan, osjälviskhet, ödmjukhet och generositet han var känd för [41].

Ibn al-Qayyim säger om Ibn Taymiyyahs dhikr av sin Herre:

"Jag hörde Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah, må Allah helga hans själ, säga: 'Åminnese för hjärtat är som vatten för fisken. Vad blir fiskens tillstånd om den skiljs från vattnet?' ... Jag bevittnade en gång fajr-bönen med Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah, sedan satt han och mindes Allah tills det nästan var middagstid. Han vände sig sedan om och sade till mig: 'Detta är min morgonmåltid. Om jag inte tar denna frukost, kommer min styrka att minska.'" *Al-Wabil as-Sayyib av Ibn al-Qayyim, s. 60, Dar al-Bayan*

En stor manifestation av hans dyrkan var hans genuina förtröstan på sin Herre och hans tro på Allahs beslut. Vid tider då han utsattes för de hårdaste formerna av behandling hade han den största förtröstan på sin Herre.

När nyheten om hans förvisning till Alexandria kom till honom och det sades till honom: **"De planerar att döda dig, förvisa dig eller fängsla dig."** svarade han:

"Om de dödar mig kommer det att vara en shahadah för mig. Om de förvisar mig kommer det att vara en hijrah för mig. Om de förvisar mig till Cypern kommer jag att kalla dess folk till Allah så att de svarar mig. Om de fängslar mig kommer det att vara en plats för dyrkan för mig." [42]

Ibn al-Qayyim säger också:

"Han brukade ofta säga i sin prostration när han var fängslad: 'O Allah, hjälp mig att minnas Dig, att vara tacksam mot Dig och att dyrka Dig på rätt sätt.' Och han sade till mig en gång: 'Den som är (verkligt) fängslad är den vars hjärta är fängslat från Allah, och den tillfångatagne är den vars begär har förslavat honom.'" *Al-Wabil as-Sayyib, s. 61*

Hans död, må Allah förbarma sig över honom

När han slutligen förbjöds att ha några böcker, papper eller pennor under den sista fasen av sitt sista fängslande, ägnade Ibn Taymiyyah all sin tid åt dyrkan och recitation av Koranen. Han förblev i detta tillstånd under en kort period tills han gick bort den tjugonde Dhul-Qa'dah år 728 H. Han blev sjuk under de få dagar som ledde fram till hans död.

Detta kom som en enorm chock för folket och de kom ut i mycket stora antal.

Historiker betraktar detta som en av de sällsynta begravningarna och jämför den med begravningen av Imam Ahmad ibn Hanbal, må Allah förbarma sig över honom.

Ibn Taymiyyah dog vid en tid då han var fängslad, med ogillande från sultanen och när många av juristerna och sufiyyah nämnde många saker om honom. Trots detta var hans begravning en som bevittnades av många och blev berömd.

Al-Bazzar säger:

”När folket hade hört om hans död, fanns det inte en enda person som ville vara kvar i Damaskus, som kunde närvara vid bönen och ville det, som stannade kvar tills han visade sig och tog sig tid för det. Som ett resultat stängdes marknaderna i Damaskus och all handel upphörde. Guvernörer, ledare, lärda, jurister kom ut. De säger att ingen av majoriteten av folket uteblev, enligt min vetskap — förutom tre individer; de var välkända för sin fiendskap mot Ibn Taymiyyah och gömde sig därför undan folket av rädsla för sina liv.” *Al-A‘lam al-‘Aliyyah, s. 82-83*

Ibn Kathir nämner att vice-sultanen var frånvarande och staten var förvirrad över vad den skulle göra. Sedan kom fängelsets ställföreträdare för att framföra kondoleanser och satte sig vid Ibn Taymiyyah. Han öppnade ingången för hans nära följeslagare och älskade människor att komma in till honom. De satt vid honom, grät och prisade honom [43].

”Sedan började de tvätta Shaykh... de lät endast dem som

hjälppte till med tvagningen stanna hos honom. Bland dem fanns vår Shaykh al-Hafidh al-Mizzi och en grupp av seniora rättfärdiga och goda människor; människor av kunskap och iman... Sedan fortsatte de med honom till Jami' al-Umawi. Det var så många människor framför hans janazah, bakom den, till dess höger och till dess vänster. Ingen utom Allah kunde räkna dem. Då ropade någon: 'Så här ska janazah för Imamerna av Sunnah vara!' Vid detta började folket gråta... När adhan för dhuhur gavs bad de direkt efter den, mot den vanliga normen. När de avslutat bönen kom vice-khatiben ut — eftersom huvudkhatiben var frånvarande och i Egypten — och han ledde bönen över Ibn Taymiyyah... Sedan strömmade folket ut från alla håll och alla dörrar till Jami'... och de samlades vid Al-Khayl-marknaden." [44]

På öppen mark lades hans janazah ner och hans bror, 'Abdur-Rahman, ledde bönen över honom. Sedan fördes hans janazah till hans grav och han begravdes på Sufiyyah-kyrkogården vid sidan av sin bror 'Abdullah, må Allah förbarma sig över dem alla.

Folk kom sedan och bad över honom vid hans grav, de som ännu inte hade hunnit be tidigare. När nyheten om hans död nådde en region samlades folket i de stora moskéerna och bad över honom, särskilt i Sham, Egypten, Irak, Tibreez och Basra [45].

Må Allah belöna Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah med godhet och skänka honom al-Firdaws al-A'la, och må Han låta dem efter honom dra nytta av hans kunskap.

Footnotes

Fotnoter

1. Refer to *Al-Oqud ad-Durriyyah min Manaqib Shaykh ul-Islam Ahmad ibn Taymiyyah* av Ibn 'Abdil-Hadi, s. 2, tahqiq av Muhammad Hamid al-Faqi, tryck 1365 H, Matba'ah Hijazi, Kairo, och *Siyar 'Alam* av adh-Dhahabi, 22/289, tahqiq av ett antal forskare, takhrij och övervakning av Shu'ayb al-Arna'ut, Mu'assasah ar-Risalah, Beirut.
2. **Ett gammalt namn som representerar områdena Syrien, Jordanien, Palestina och Libanon.**
3. Refer to *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 4, och *Al-Kawakib ad-Durriyyah fi Manaqib al-Mujtahid Ibn Taymiyyah* av al-Karmi al-Hanbali, s. 80, tahqiq av Najm 'Abdur-Rahman Khalaf, tryck 1406 H, Dar al-Gharb

- al-Islami, Beirut.
4. **Refer to Ar-Radd al-Wafir ‘ala man za‘ama bi anna man samma Ibn Taymiyyah Shaykh ul-Islam Kafir** av Ibn Nasir ad-Din ad-Dimashqi, s. 218, tahqiq av Zuhayr ash-Shawish, första upplagan 1400 H, Al-Maktab al-Islami, Beirut, och *A‘yan al-‘Asr ‘an Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah, Siratuh wa Akhbaruh ‘inda al-Mu‘arrikhin* av al-Munajjid, s. 49.
 5. **Refer to Al-A‘lam al-‘Aliyyah fi Manaqib Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah** av al-Bazzar, tahqiq av Zuhayr Shawish, 3:e upplagan 1400 H, Al-Maktab al-Islami, Beirut.
 6. Sharaf ad-Din al-Maqdasi (d. 694 H) gav honom tillstånd att ge rättsliga utlåtanden. Han brukade senare vara stolt över detta och säga: **"Jag gav honom tillstånd att ge rättsliga utlåtanden."** Se *Al-Bidayah wa'n-Nihayah* av Ibn Kathir, 13/341, första upplagan 1966, Maktabah al-Ma‘arif, Beirut, och *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 4.
 7. **Refer to Al-Oqud ad-Durriyyah**, s. 5; *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 13/303; *Ar-Radd al-Wafir*, s. 146; och *adh-Dhail ‘ala Tabaqat al-Hanabilah* av Ibn Rajab, 2/388, tahqiq av Muhammad Hamid al-Faqi, tryck 1972, Matba‘ah as-Sunnah al-Muhammadiyah, Kairo.
 8. **Refer to Majmu‘ al-Fatawa Shaykh ul-Islam, 18/76–121**, sammanställning och arrangemang av ‘Abdur-Rahman ibn Muhammad ibn Qasim och hans son Muhammad, första tryck 1381 H, Matabi‘ ar-Riyadh; *Dhail Ibn Rajab (2/387)*; *Al-Bidayah wa'n-Nihayah (14/136–137)*; *Al-Wafi fi'l-Wafayat* av as-Safadi (7/16); *Tadhkirat al-Huffadh* av adh-Dhahabi (3/1496), fjärde upplagan 1388 H, Da‘irah al-Ma‘arif al-Othmaniyyah, Indien; *ad-Durrar al-Kaminah fi A‘yan al-Mi‘ah ath-Thaminah (1/154)* av Ibn Hajar al-‘Asqalani, andra upplagan 1395 H, Da‘irah al-Ma‘arif al-Othmaniyyah, Indien, och andra.
 9. Det är nedtecknat i *Majmu‘ al-Fatawa 18/76–121*.
 10. *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 3 och *Al-Kawakib ad-Durriyyah*, s. 52.
 11. Läs till exempel om hans förstörande av en pelare i Masjid at-Tarikh i Damaskus, som folk brukade söka välsignelse från. *Nahiyyah min Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah*, s. 10–11; *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 13/34; *As-Suluk fi Ma‘rifah Duwal al-Muluk* av al-Miqrizi, tahqiq Mustafa Ziyadah, andra tryck 1957, Matba‘ah Lajnah at-Ta‘lif wa't-Tarjamah, Kairo; och *Bada‘i‘ az-Zuhur fi Waqa‘i‘ ad-Duhur* av Muhammad ibn Ahmad ibn ‘Iyas al-Hanafi, tahqiq Muhammad Mustafa, andra tryck 1402 H, Al-Hay‘ah al-Misriyyah al-‘Ammah fi'l-Kitab, Kairo.
 12. Se exempel på detta i *Nahiyyah min Hayat Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah* av hans tjänare Ibrahim ibn Ahmad al-Ghayathi, s. 6–24,

- tahqiq av Muhibb ad-Din al-Khatib, tredje upplagan 1396 H, Al-Matba'ah as-Salafiyyah, Kairo.
13. Refer to *Ra's al-Husayn* av Ibn Taymiyyah, nedtecknat i *Majmu' al-Fatawa*, vol. 27 och även 17/500, 27/173 och 27/61 om ämnet Nuhs grav.
 14. *Risalah al-Qubrussiyyah* av Ibn Taymiyyah, inom *Majmu' al-Fatawa*, vol. 28. Finns översatt tillsammans med flera av Ibn Taymiyyahs brev: *Ibn Taymiyyah's Letters from Prison*, Message of Islam, U.K.
 15. *Al-Jawab as-Sahih li man Baddala Din al-Masih* av Ibn Taymiyyah, 2/172, tryckt under övervakning av 'Ali as-Subh al-Madani, Matba'ah al-Madani, Kairo.
 16. De kallas *al-Ahmadiyyah* och *ar-Rafa'iyyah* i hänvisning till deras grundare Ahmad ar-Rafa'i, ursprungligen från en av byarna i al-Bata'ih.
 17. Imam ash-Shafi'i, må Allah förbarma sig över honom, sade: **"Om du ser någon gå på vatten eller flyga genom luften, tro honom inte förrän du fastställt hans överensstämmelse med Sunnah."**
 18. Se *Majmu' al-Fatawa*, 11/456-457; *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 194; och *Al-Bidayah wa'n-Nihayah* 14/36.
 19. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/122-123.
 20. Sådana handlingar som Shaykhen utförde sker naturligtvis inom riktlinjerna och principerna för att befalla det goda och förbjuda det onda. Ibn Taymiyyah diskuterar själv dessa riktlinjer i sin avhandling *Al-Amr bi'l-Ma'ruf wa'n-Nahy 'an al-Munkar*.
 21. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/89; *Al-A'lam al-'Aliyyah*, s. 69; *Al-Kawakib ad-Durriyyah*, s. 93; och *Dawlah Bani Qalawun fi Misr*, s. 178 av Muhammad Jamal ad-Din Surur, Dar al-Fikr al-Arabi, Kairo.
 22. *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 281; *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/54; *Al-Kawakib ad-Durriyyah*, s. 138; och *Husn al-Muhadarah fi Tarikh Misr wa'l-Qahirah* av as-Suyuti, tahqiq Muhammad Abu'l-Fadl Ibrahim, första tryck 1967, Dar Ihya' al-Kutub al-'Arabiyyah.
 23. Se *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/66.
 24. Se *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/26.
 25. *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 121.
 26. Refer to *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 179-194; *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/35; och *As-Suluk*, 12/2. Läs ytterligare en händelse av hans jihad i *Majmu' al-Fatawa*, 11/474.
 27. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/78.
 28. *ibid*, 14/19.
 29. *Ar-Radd al-Wafir*, s. 144. Detta uttalande av Ibn Hajar, må Allah förbarma sig över honom, finns i slutet av boken *Ar-Radd al-Wafir*. Ibn Hajar var en av de lärda som skrev ett godkännande av boken

Ar-Radd al-Wafir av Ibn Nasir ad-Din ad-Dimashqi (d. 842 H), som innehåller lovord och berättelser om Ibn Taymiyyah från mer än 80 lärda. Den skrevs som ett bemötande av det orättvisa, partiska, förtryckande och okunniga uttalandet: **"Den som kallar Ibn Taymiyyah för Shaykh ul-Islam är en kafir!"**

30. Läs den engelska översättningen av detta hjärtegräpande brev i *Ibn Taymiyyahs Letters from Prison*.
31. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/54.
32. *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 283.
33. Se till exempel *Ar-Radd al-Wafir* och *ash-Shahadah az-Zakkiyyah fi Thana' al-A'imma' ala Ibn Taymiyyah* av al-Karmi al-Hanbali, tahqiq av Najm 'Abdur-Rahman Khalaf, första tryck 1404 H, Mu'assisah ar-Risalah, Beirut.
34. *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 64.
35. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/229.
36. *Al-Oqud ad-Durriyyah*, s. 327.
37. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/67.
38. Se *Majmu' al-Fatawa*, 27/315.
39. *Al-A'lam al-'Aliyyah*, s. 22; *Al-Kawakib ad-Durriyyah*, s. 81; och *ad-Durrar al-Kaminah*, 1/163.
40. Översättningen av detta är boken framför dig. Den finns i volym 10, sidorna 149–236 av *Majmu' al-Fatawa*. **^back**
41. Se *Al-A'lam al-'Aliyyah*, s. 36–41, 42, 48 & 63 och *Al-Kawakib ad-Durriyyah*, s. 83–88.
42. *Nahiyyah min Hayat Shaykh ul-Islam*, s. 30.
43. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/138.
44. *Al-Bidayah wa'n-Nihayah*, 14/138.
45. Refer to *Al-A'lam al-'Aliyyah*, s. 85.